

ikke alene for de Tjenestemænd, som der her er Tale om, men for Embedsmænd i det hele taget har min absolute Sympati, og det glæder mig for saa vidt at høre, at der ogsaa hos alle Partier i det Underudvalg, som har været nedsat, har været Sympati for den Tanke. Men naar denne Sympati har været til Stede, og naar denne Sympati oven i Købet er gaaet saa vidt, at jeg ikke har hørt nogen Udtalelse derimod, ligesom den højtærede Ordfører har givet Tanken sin Tilslutning, og den højtærede Trafikminister formentlig paa alle interesserede Ministres Vegne ogsaa har givet den sin Tilslutning, forstaaer jeg egentlig ikke, hvorfor det Underudvalg, der har været nedsat, og hvorfor Udvalget i det hele taget ikke er gaaet til positive Forslag i Retning af at faa en saadan Værdimaaler. Det synes, som om det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) har angivet Grunden til, at de alligevel ikke have taget det Skridt at komme med et positivt Forslag, gennem en Udtalelse, som det ærede Medlem kom med, og som gik ud paa, at de egentlig have haft alt for mange Muligheder for en Værdimaaler. Jeg er egentlig tilbøjelig til at tro, at det er det, som har forskrækket de ærede Medlemmer fra at komme med positive Forslag. Men saa vil jeg dog bede dem om ikke at lade sig forskrække af disse forskellige Muligheder, thi der findes ganske utvivlsomt Metoder, hvorefter man kan faa et i nærværende Tilfælde særdeles godt Resultat frem.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) rørte ved forskellige Synsmaader, der kunde gøres gældende. Han siger, at i de Forsøg, der fra forskellig Side har været gjort paa at finde en saadan Værdimaaler, kan der snart være Tale om en gros Priserne — jeg ved ikke, om det just var selve disse Eksempler, han nævnede, men Tanken var den — snart om Detailpriserne, snart om Priserne paa Raastoffer, og det er klart, at disse forskellige Arter af Priser ville komme til at bevæge sig noget forskelligt. Men til Trods for, at de bevæge sig noget forskelligt, viser det sig dog ud fra de ikke saa ganske faa Rækker af Beregninger, man har, at de have saa meget til fælles, at der i og for sig ikke var gjort nogen stor Uret ved at benytte en hvilken som helst af disse. Jeg skal i saa Henseende med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en ganske kort Udtalelse af Professor Falbe-Hansen, der er vor hjemlige Autoritet paa det Omraade, en Udtalelse, han er fremkommen med i Supplementsbindet til „Dan-

marks Statistik“ for 1890, hvor han har sammenstillet 6 forskellige af den Slags Talrækker fra forskellige Dele af Europa. Der er f. Eks. en over 22 Varegrupper fra England, en over 45 Varegrupper fra Londons en gros Marked, en over 100 Varer paa Hamborgs Marked, altsaa Rækker, der omfatte et forskelligt Antal Varegrupper og Rækker, der stamme fra forskellige Pladser i Europa. Altsaa, vi kunne ikke vente, at der skulde kunne findes nogen absolut Overensstemmelse mellem disse Rækker, men ikke desmindre skriver Professor Falbe-Hansen følgende om en Sammenligning mellem disse Rækker og den Række, som han selv har beregnet for Danmarks Vedkommende: „Det vil ses, at om end Tallene afvige en Del indbyrdes — hvad der har sin naturlige Grund i det forskellige Materiale, der ligger til Grund for Beregningerne —, er dog Bevægelsens Gang og til Dels dens Styrke væsentlig den samme og temmelig nær stemmende med den ovenfor for Danmark angivne Prisbevægelse“ — altsaa den, som Falbe-Hansen selv har beregnet. Naar vi for de vigtigste af de Rækker, der foreligge paa forskelligt Grundlag ikke alene med Hensyn til Varernes Art, men ogsaa med Hensyn til forskellige Lande, komme til en saadan Overensstemmelse, at han tør udtale dette, forekommer det mig, at de Herrer i Underudvalget have været mere samvittighedsfulde end egentlig strengt taget nødvendigt med Hensyn til at finde det absolut retfærdige.

Sagen er nemlig den, at de Herrer maa ikke vente, i det Øjeblik de ville finde en saadan Værdimaaler, at finde det absolut retfærdige; det er heller ikke det, vi have behov. Lad os sige, at vi ere i Stand til at beregne Prissvingningerne fra Aar til Aar med 5 pCts Nøjagtighed, det er fuldt ud tilstrækkeligt. Der er ikke nogen som helst Grund til at have det Arbejde at give sig til Aar for Aar at omregne samtlige Lønninger, hvis der kun er en Svingning af $\frac{1}{2}$ —1 pCt. eller maaske noget mere, men vi kunne gaa den Vej den Dag, det ad statistisk Vej er godtgjort, at nu har der fundet en Prissvingning Sted paa 5 pCt., da at ændre Lønningerne med 5 pCt. Man skulde ikke have denne store Ulejlighed for ganske smaa Bagatellers Skyld, men hellere end at gaa til en f. Eks. 5-aarig Revision, som jo er den Vej, Forslaget gaar, vilde jeg, hvis man kunde overkomme det, sige, at naar Statistikken viser en Svingning paa 5 pCt., tage vi Hensyn til det, ikke før. Det ærede Med-